

Brooklyn P., 9 godina, Utah, SAD

Prošle sam godine uzela knjigu u knjižnici o djevojčici koja je započela blog. Mislila sam da će to biti zabavna knjiga jer je glavni lik iste dobi kao ja, a i moja je mama bloger. Stoga sam mislila da će to biti knjiga s kojom se mogu povezati.

Pročitala sam samo nekoliko stranica knjige kad je djevojčica izgovorila Gospodnje ime uzalud. Nisam se osjećala sasvim dobro nakon što sam pročitala taj dio. Ali nastavila sam čitati, nadajući se da je to bilo samo jednom. Pročitala sam još nekoliko stranica i ona je to ponovno rekla.

Otišla sam i rekla mami što sam pronašla. Nisam znala trebam li nastaviti čitati ili ne. Moja mi je mama rekla da je to moj izbor. Ali ona se složila da vjerojatno nije dobro nastaviti čitati ako djevojčica govori stvari za koje znamo

da su krive. Moja je mama rekla da posebno nije dobro ako izgovara Gospodnje ime uzalud.

Pomislila sam da ću pogledati događa li se to još više, pa sam prolistala knjigu. Otkrila sam da je izgovaranje Gospodnjeg imena uzalud način na koji ova djevojčica redovito govori. Odlučila sam vratiti knjigu u knjižnicu ne čitajući je više.

Osjećala sam se tužno da pisac knjige izgovara Gospodnje ime uzalud. Ali nakon što sam vratila knjigu u knjižnicu, osjećala sam se sretno jer sam donijela ispravnu odluku. Znam da sam slijedila »Moja evandeoska mjerila« iz moje knjižice *Vjera u Boga* gdje piše: »Čitat ću i gledati samo ono što je ugodno Nebeskome Ocu«. Znam da trebamo koristiti imena Nebeskog Oca i Isusa samo pobožno i s poštovanjem. ●

Bih li trebala nastaviti čitati?

